

Finantsturud

Euroopa Parlamendi resolutsioon ELi finantsturgude integratsiooni hetkeolukorra kohta (2005/2026(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni vastu võetud finantsteenuste tegevuskava (KOM(1999)0232) rakendamist, eriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003 direktiivi 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti kohta¹, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta², Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta³ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turgul kauplemisele⁴;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. jaanuari 2002. aasta direktiive 2001/107/EÜ⁵ ja 2001/108/EÜ⁶, millega muudetakse nõukogu direktiivi 85/611/EMÜ avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta⁷;
- võttes arvesse institutsioonidevahelise järelevalverühma kolmandat raportit Lamfalussy protsessi kohta;
- võttes arvesse 2004. aasta mais komisjoni avaldatud nelja sõltumatu eksperdirühma nelja raportit finantsintegratsiooni olukorra kohta panganduse, kindlustuse, väärtpaberite ja varahalduse valdkonnas ja finantsturud osalejate kommentaare antud raportite kohta;
- võttes arvesse oma 21. novembri 2002. aasta resolutsiooni usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve kohta Euroopa Liidus⁸;
- võttes arvesse oma 15. jaanuari 2004. aasta resolutsiooni riskifondide ja tuletisväärtpaberite tuleviku kohta⁹;
- võttes arvesse oma 10. veebruari 2004. aasta resolutsiooni hindamisasutuste rolli ja meetodite kohta¹;

¹ ELT L 345, 31.12.2003, lk 64.

² ELT L 96, 12.4.2003, lk 16.

³ ELT L 145, 30.4.2004, lk 1.

⁴ ELT L 390, 31.12.2004, lk 38.

⁵ EÜT L 41, 13.2.2002, lk 20.

⁶ EÜT L 41, 13.2.2002, lk 35.

⁷ EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3.

⁸ ELT C 25 E, 29.1.2004, lk 394.

⁹ ELT C 92 E, 16.4.2004, lk 407.

- võttes arvesse Euroopa väärtpaberituru reguleerijate komitee (CESR) raportit ELi väärtpaberiturgude järelevalvevahendite kohta, tuntud ka “Himaalaja raportina”;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A6-0087/2005),
- A. arvestades, et 11. mail 1999. aastal võttis komisjon vastu finantsteenuste tegevuskava eesmärgiga suurendada investeringuid, majanduskasvu ja konkurentsivõimet, edendada turvalisust ja stabiilsust ning tagada läbipaistvus ja kõikide asjassepuutuvate osaliste kaitse;
- B. arvestades, et piiriülene kaubandus, eriti finantstoodete jaekaubandus, on jätkuvalt killustunud ning seda takistavad juriidilised ja maksudega seonduvad piirangud, kultuurilised erinevused ning laialdaselt erinevad riiklikud seadused, eriti tarbijakaitse valdkonnas;
- C. arvestades, et edaspidi peaks seadusandlike või muude meetmete ulatus ELi tasemel olema üheselt määratletud ja läbi arutatud ning tuleks anda ülevaatlik hinnang nende meetmete mõju kohta sidusrühmadele, kehtivatele eeskirjadele ja eriti siseturu väljakujundamisele, konsulteerides kõikide asjassepuutuvate sidusrühmadega; arvestades, et järgida tuleks parema regulatsiooni põhimõtteid ning teha tuleks kulude-tulude analüüse,
- D. arvestades, et õiguslik ja järelevalve keskkond peab looma raamistiku, mis aitab kaasa ühtse finantsteenuste turu loomisele, kus ettevõtetel on võimalik tegutseda tõhusalt ja mõjusalt; seda raamistikku tuleks rakendada ja jõustada järjekindlalt sõltumata liikmesriigist, kus äritegevus toimub;
- E. arvestades, et Lamfalussy protsessi eesmärk on tagada õigusaktide kvaliteet ja paindlikkus, rakendamise ja järelevalve järjepidevus, institutsiooniline läbipaistvus ja kõrged konsultatsioonistandardid; võttes arvesse, et nende eesmärkide saavutamist ning kogu protsessi poliitilist ja demokraatlikku kontrolli ning mitteseadusandlike sidusrühmade seotust tuleb hoolikalt hinnata,

A. Üldised väljavaated

1. märgib, et finantsteenuste tegevuskava peetakse selle põhjal tehtud õigusloome ettepanekuid arvestades edukaks, sest selle 42 meetmest on 39 juba vastu võetud; märgib siiski, et lõpliku hinnangu andmiseks on veel liiga vara, teades et mitmed rakendusmeetmed ei ole siiani vastu võetud, rakendustähtajad pole veel möödunud ja riikidepoolne ülevõtmine ei ole veel toimunud; soovitab, et komisjon teeks kehtiva finantsteenuste tegevuskava osas põhjaliku ja avaliku hindamise selle tõhususe suhtes, kui ülevõtmine on lõpule viidud;
2. rõhutab, et tõhus ülevõtmine ja jõustamine, samuti riiklike järelevalvetavade suurem lähenemine tagavad finantsteenuste tegevuskava edu ka edaspidi; soovitab tungivalt

¹ ELT C 97 E, 22.4.2004, lk 117.

Euroopa institutsioonidel tagada Lamfalussy protsessi tõhus toimimine kõikidel tasanditel, eriti aga, et taseme 3 komiteed täidaksid neile määratud rolli ja et taseme 4 jõustamismenetluste tähenduses oleks tagatud täpne ja õigeaegne ELi õigusaktide ülekandmine riiklikku õigusesse;

3. soovitab pöörata rohkem poliitilist tähelepanu olemasolevate õigusaktide rakendamisele ja kohaldamisele; kavatseb panna aluse süstemaatilisele ja põhjanevale dialoogile pädevate parlamendikomisjonide tasemel, kuhu on kaasatud ka kõik asjaosalised, et tagada rakendamisprotsessi demokraatlik kontroll;
4. tuletab meelde, et Euroopa Parlamendi õiguse tunnustamine vaidlustada tasemel 2 rakendamismeetmeid ja sellealased sätted EÜ asutamislepingus olid eeltingimuseks Euroopa Parlamendi toetusele Lamfalussy protsessile ja selle laiendamisele panganduse, kindlustuse, pensionifondide ja avatud investeerimisfondide (UCITS) valdkonnale ja erinevate direktiivide kehtivusaega määravatele klauslitele;
5. usub, et järgida tuleb komisjoni 2002. aasta parema regulatsiooni tegevuskavas (KOM(2002)0278) sätestatud parema regulatsiooni põhimõtteid; eelkõige peavad võimalikud tulevased meetmed, mis tuleb suunata turgude konkreetsete probleemide kõrvaldamisele, hõlmama probleemi mitteseadusandlike lahendusvariantide kulude-tulude analüüsi;
6. usub, et konsulteerimine kõikide huvitatud pooltega on vastavate õigusaktide väljatöötamise seisukohalt väga oluline, ja kutsub komisjoni üles laiendama konsulteeritavate ringi nii, et see hõlmaks nii finantsteenuste pakkujate kui ka tarbijate ühenduste esindajate vahel toimuvat ametlikku dialoogi, kaasates ka väikeaktsionäride ühendused, tööturu osapooled ja väikese ning keskmise suurusega ettevõtjad;
7. kahetseb, et puudub tarbijate ja kasutajate poolne panus, eriti mis puudutab finantsteenuseid reguleerivaid õigusakte; palub komisjonil ja liikmesriikidel edendada ja toetada tarbijate teadlikkust suurendavaid programme ja algatusi hariduse valdkonnas ning spetsiaalseid tarbijaalgatusi finantssektoris; meenutab CESRi juhitava ja tarbijateliitude esindajaid kaasava konsulteerimisprotsessi tähtsust ning soovitab, et nimetatud sidusrühmad võtaksid otsustamisprotsessist aktiivselt osa ja annaksid sellesse oma kaaluka panuse;
8. usub, et finantsintegratsioonile suunatud poliitika ja õigusaktid peaksid tuginema Lamfalussy raportis ja väärtpäberiekspertide rühma raportis soovitatud põhiprintsiipidega ja eesmärkidega sarnanevatele, muuhulgas nimelt et õigusaktid peaksid: säilitama usalduse ELi turgude vastu; säilitama usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve kõrge taseme; toetama süsteemi stabiilsust; tagama asjakohase tarbijakaitse taseme, mis on proportsionaalne kaasneva riski erinevate tasemetega; austama lähimuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid; edendada konkurentsi; tagama, et regulatsioon oleks tõhus ja ärgitaks, mitte ei pidurdaks innovatsiooni; võtma arvesse turgude Euroopa ja laiemat rahvusvahelist dimensiooni; põhinema tõenditel ja regulatiivse mõju analüüsil; ärgitama mitteseadusandlike lahendusi; põhinema põhjalikul konsultatsioonil ja konsultatsioonivastuste põhjendatud hindamisel; säilitama Euroopa turgude rahvusvahelise konkurentsivõime; olema tulemuslikult rakendatavad ja jõustatavad riikide ja ELi tasandil;

9. usub, et ELi finantsteenuseid puudutavate õigusaktide mõju hindamisel ELi põhiste finantsettevõtjate ja -keskuste konkurentsivõimele on vaja üleilmset perspektiivi, mis arvestab tõsiasja, et finantsturud on üleilmsed ja nõuavad rahvusvahelisi ning mitte üksnes ELi tasandi lahendusi;

B. Järelevalve- ja reguleerimissüsteem

10. märgib, et liikmesriikide ametiasutuste järelevalvetavade lähenemine on tõhusa piiriülese tegevuse jaoks olulise tähtsusega; on arvamusel, et järelevalveametite koostöö ja vastastikune usaldus on antud valdkonna jaoks otsustava tähtsusega ja soovib neil tungivalt omavahelist koostööd tugevdada;
11. rõhutab, kui oluline on koordineerida liikmesriikidepoolset ülevõtmist, et ühtlustamise kasu ei läheks ülevõtmise käigus kaduma; toetab komisjoni algatust korraldada sel teemal liikmesriikidele mitteametlikke töökohtumisi ning teeb ettepaneku asjaomase parlamendikomisjoni esindaja kaasamiseks sellesse protsessi; palub raporteid kohtumiste tulemuste kohta, et ta saaks Lamfalussy menetluse kohaselt oma eelisõigusi tulemuslikumalt teostada;
12. tervitab CESRi poolt konsulteerimiseks esitatud nn “Himaalaja raportit” ja nõustub rea selle peamiste soovutustega eriti järelevalve pädevuste, kohustuste ja tavade lähenemise osas parlamentaarse kontrolli all; soovib anda võrdlusuuringute ja järelevalve teostamise rolli CESRile, Euroopa Pangandusinspektorite Komiteele (CEBS) ja Euroopa Kindlustus- ja Ametipensioniiinspektorite Komiteele (CEIOPS), mis põhineb olemasoleval järelevalveraamistikul, nendevahelisel tihedal koostööl ja eelkõige liikmesriikide poolt vastavate sammude astumisel töömeetodite kohandamiseks ja vajadusel riiklike järelevalvesüsteemide vahendite suurendamiseks;
13. on teadlik sellest, et regulatiivsete volituste ja sanktsionisüsteemide lähendamist on erinevate rahvuslike traditsioonide ja õigussüsteemide tõttu raskem saavutada kui järelevalve lähendamist; palub siiski komisjonil koos finantsteenuste komitee ja CESRi, CEBSi ja CEIOPSi täpselt välja selgitada, kus need erinevused võivad probleeme põhjustada ning finantsteenuste tegevuskava meetmete rakendamist kahjustada;
14. tagamaks demokraatlikku kontrolli ning võimaldamaks Euroopa Parlamendil Lamfalussy menetluse kohaselt oma eelisõigusi tulemuslikumalt teostada, kutsub mitte ainult väärtpaberite, vaid ka panganduse ja kindlustuse eest vastutavaid reguleerijate komiteesid üles kaks korda aastas Euroopa Parlamendi asjakohasele komisjonile selgitustega esinema, et oma tegevusest aru anda; nõuab ka, et sellele parlamendikomisjonile saadetak mitteametlikult kõik kirjad ja muud dokumendid, mille reguleerijate komiteed saadavad komisjonile ja nõukogule;
15. pooldab tavade lähenemist standardimise eesmärgil ja nende järgimise tagamist samm-sammult, vabatahtlikult ja alt üles eesmärgiga luua nende alusel Euroopa standardite kogumik, mis võimaldaks suuremat läbipaistvust ja turvalisust turul osalejatele kogu Euroopas;
16. märgib, et Euroopa finantsturg on väga dünaamiline ja et just Euroopa väärtpaberibörside kontsentratsioon ja tulevane peamiste Euroopa pankade ning finantskonglomeraatide ühendamine nõuavad Euroopapoolset vastust, mis võimaldaks

piisavat, tõhusat ja koordineeritud järelvalve tagamist; hoiatab, et selliste koordineeritud järelvalve puudumine võib tuua kaasa probleeme finantsinstrumentide turu tõhusale toimimisele; viitab antud kontekstis veel kord väljakutsele luua integreeritud Euroopa järelvalvesüsteem, mis kajastab kõikide liikmesriikide poolt oma vastutuse võtmist vastavalt vastastikuse tunnustamise põhimõttele, et tagada nende ettevõtjate ja kodanike huvide kaitse hoolimata sellest kus nad asuvad;

17. ärgitab Euroopa institutsioone lähendamist toetama, pidevalt hinnates kas järelvalveasutuste vaheline koostöö on piisav või tuleks õigeaegselt uurida võimalusi arendada täiendavaid järelvalve võimalusi Euroopa tasandil, mille hulka kuulub ka kahetasandilise järelvalve süsteem Euroopa tasandil suurte piiriüleste osaliste üle, moonutamata seejuures mõistlikku konkurentsiolukorda piiriüleste ja kohalike osaliste jaoks;
18. peab kapitalinõuete direktiivi ettepanekus (KOM(2004)0486) sätestatud "juhtiva" või "konsolideeriva", piiriüleste volitustega järelvalveasutuse kontseptsiooni oluliseks ja positiivseks; pooldab piisavate suuniste ning selle käigus vajadusel reeglite koostamist otsustusõiguse üleandmiseks järelvalveasutuste vahel, konfliktide lahendamiseks ja lõplikuks otsustamiseks; märgib, et CESRi, CEBSi või CEIOPSi poolne vahendamine juhtudel, mille eest nemad on vastutavad, oleks samm edasi; palub komisjonil kaaluda selliste ettepanekute koostamise võimalust, mis võimaldaksid Euroopa Ühenduse komiteedel neid rolle täita;
19. tunnustades küll riiklike järelvalveasutuste vajadust korraldada oma tegevust neile ELi direktiivide ja määruste, samuti riiklike seadustega antud volituste täitmisel, omistab ülimalt tähtsust järelvalvesüsteemi poliitilise kontrolli tagamisele Euroopa ja riikide tasandil; märgib ära parlamentidepoolse vaatluse ja demokraatliku kontrolli lüngad eriti seoses tööga 3. tasemel, mis tulenevad pädevuse üleandmisest Euroopa tasandile või järelvalveasutuste algatustest nende Euroopa koordineerimisstruktuurides, millel võib olla oluline mõju ühtsele turule; soovib tungivalt kõikidel 3. taseme komiteedel pöörata äärmist tähelepanu kindla õigusliku aluse tagamisele oma tegevuse puhul, vältides poliitiliste küsimuste käsitlemist ning hoides ära igasugused eelarvamused tulevase ühenduse õiguse suhtes; kavatab korraldada oma pädeva parlamendikomisjoni tasandil regulaarseid ja ametlikke istungeid koos ekspertidega ning väitlusi koos komisjoni, Euroopa Keskpanga, CESRi, CEBSi ja CEIOPSiga;
20. on mures ka poliitilise ja demokraatliku kontrolli tagamise pärast, kui muud regulatiivorganid nagu rahvusvaheline raamatupidamisstandardite nõukogu (IASB), rahvusvaheline auditeerimis- ja kindlustusstandardite nõukogu (IAASB) või rahapesuvastane rakkerühm (FATF) tegelevad "tehniliste meetmetega", mille mõju võib ületada tehnilist tasandit ning puudutada peamisi poliitilisi põhimõtteid, mis tuleb otsustada poliitilisel tasandil; teeb ettepaneku luua pidev institutsioonidevaheline suhtlemine töörühma näol Euroopa tasandil otsustamismenetluse korra kehtestamiseks juhtudeks, mil EL on seotud selliste väliste meetmetega; usub, et valitavast korrast olenemata peab see hõlmama Euroopa Parlamenti ja nõukogu, millel tuleb lubada tagasi lükata Euroopa huvidega vastuolus olevad standardid;
21. rõhutab Ameerika Ühendriikide ja muude oluliste üleilmsete finantsturgude asjaomaste asutustega tihedate sidemete loomise ja hoidmise tähtsust; ärgitab komisjoni ning CESRi, CEBSi ja CEIOPSi koordineerima tihedalt oma kontakte vastavate poliitiliste ja

järelevalveasutustega ja hoidma pädevat parlamendikomisjoni nende kontaktidega kursis ning säilitama nende kontaktide alast dialoogi kõikide sidusrühmadega ELis; kavatses tugevdada pädeva parlamendikomisjoni kontakte vastavate parlamendikomisjonidega Ameerika Ühendriikide Kongressis ja mujal;

C. Finantsteenuste tegevuskava järeltegevused

22. märgib, et kui välja arvata veel menetluses olevad seadusandlikud algatused nagu need, mis puudutavad krediitiasutuste ja investeerimisühingute kapitalinõudeid, edasikindlustamist, maksejõulisust (II), kohustuslikku auditeerimist, rahapesu ning maksete, kliiringu ja arvelduste õiguslikku raamistikku ning korporatsioonide valitsemistava ja äriühinguõiguse valdkonna meetmed koos suure arvu ettevalmistamisel olevate 2. tasandi meetmetega, peaks komisjon esitama üksnes sihipäraseid ning hoolikalt põhjendatud ja hinnatud ettepanekuid, millega kaasneb mõjude analüüs ning põhjendus seadusandlike või mitteseadusandlike vahendite valiku kohta kavatsatud eesmärkide saavutamiseks;
23. märgib ära kattuvate direktiivide olemasolu, mis võivad viia vastuoluliste ja dubleeritud nõueteni; pooldab (tulevastes) õigusaktides funktsionaalset riskipõhist lähenemist, mis tagab erinevate emitentide pakutavatele sarnastele toodetele võrdse mänguruumi; palub komisjonil kasutada ELi direktiivides leiduvaid olemasolevaid läbivaatamisklausleid, et hinnata ja vajaduse korral selles perspektiivis uuendada praegust instrumentide komplekti, eriti kui on olemas konkurentsimoonutuste ja/või õigusliku vaakumi või isegi täitmatajätmise oht; kutsub komisjoni üles tagama finantsteenuste tegevuskava hindamisel või tulevaste ettepanekute välja töötamisel, et selle valdkonna horisontaalsed direktiivid oleksid kooskõlas tarbijakaitse direktiividega; lisaks palub komisjonil seada prioriteediks kõigi õigusaktide muutmine või kõrvaldamine, mis takistavad Euroopa finantsturgude sujuvat toimimist;
24. soovib läheneda õigusloomele selliselt, et see tagaks ausa konkurentsi eri pakkujate, nende ärimudelite, struktuuride, jaotuskanalite ja mitmekülgsete toodete vahel;
25. ärgitab komisjoni kaaluma - temapoolse jätkuva Euroopa varahalduse analüüsi ning erinevat tüüpi varahalduse vahel olevate ähmastuvate eraldusjoonte kontekstis - varahalduse täieliku horisontaalse regulatiivlähenedamise vajadust mitte uue eraldiseisva sambana, vaid võimalikult hõlmates ja ühtlustades finantsinstrumentide turgude, UCITSite, tööandja pensioni kogumise asutuste ja elukindlustusdirektiivi asjakohaseid aspekte, et saavutada hästitoimiv, tõeliselt integreerunud, ohutu ja üleilmselt konkurentsivõimeline ühtne varahalduse turg;
26. palub komisjonil anda hinnang arvukatele riiklikult kehtivatele riskikapitali skeemidele, eelkõige uuenduslike uute ettevõtete ja väikelaenude valdkonnas; toetab kapitalinõude direktiivis tehtud ettepanekut anda neile skeemidele eelistatud käsitlemine; nõuab vastavate reklaami-, järelevalve- ja diskrimineerimist välistavate meetmete väljatöötamist keerulisi skeeme kasutavate investorite piiriüleste kapitali kogumiste ja riskikapitali fondide investeringute tarvis;
27. märgib, et eraaktsiate osas on praegu täheldatav hoogne areng, ja palub komisjonil seda arengut silmas pidada, et kogemusteta investoreid olemasolevatest riskidest teavitada ning edendada nii ka läbipaistvuse nõudeid;

28. nõuab nende korporatiivstruktuuride analüüsi, mille puhul on tõestatud, et need kätkevad olulisi finants- või süsteemiriske, ning erilise tähelepanu pööramist *offshore*-konstruktsioonidele (sealhulgas ebasobivas rollis või olukorras kasutatavad eriotstarbelised ühingud);
29. rõhutab konkurentsipoliitika rolli järelevalve puhul ja finantsturgude toimimise tõhususe edendamise tähtsust Euroopa Liidus; soovib tungivalt kõikidel volinikel ja direktoraatidel teha tihedamat koostööd ning võtta Euroopa börside võimalikku kontsentratsiooni arvestades ennetavaid meetmeid;
30. soovib tungivalt komisjonil tegeleda kõikide oluliste olemasolevate piirangutega, mis takistavad piiriüleste finantsteenuste pakkumist kogu Euroopa Liidus, millele näiteks on osutatud Giovannini raportites ning, võttes arvesse liikmesriikide pädevust selles valdkonnas, uurima diskrimineerivate ja konkurentsivastaste maksutõkete kõrvaldamise võimalusi;
31. julgustab liikmesriike tegema edusamme IORP-direktiivi¹ rakendamisel ning looma integreeritud siseturгу täiendavateks pensionifondi investeringuteks, et suurendada hoiustajate võimalusi ja alternatiive ning pakkuda neile maksimaalset kasu oma investeringute pealt, pidades meeles selliste skeemide võtmerolli Euroopa turgude integreerimisel ning tõhususe ja likviidsuse tagamisel ning nende kasvavat olulisust sotsiaalkindlustussüsteemide säästvust, pidades silmas asjaolu, et ELi rahvastik on vananemas;
32. soovib komisjonil tugineda Euroopa Parlamendi eelmisel ametiajal vastuvõetud omaalgatuslikele raportitele; nendib huviga, milliseid pingutusi teevad Rahvusvahelise Väärtpaberijärelevalve Organisatsioon ja CESR läbipaistvuse ja krediitdivõime hindamise asutuste juhtimise parandamisel, ja teeb ettepaneku, et komisjon annaks hinnangu nende olukorrale konkurentsireeglite ja võimalike huvide konfliktide suhtes, eesmärgiga kehtestada tunnustuskava äratundmisskeemi välistele krediidihindamisasutustele kapitalinõuete direktiivi eelnõu artikli 81 alusel; kutsub komisjoni üles oma järeldustest Euroopa Parlamendile teatama;
33. võtab teadmiseks selle vara väärtuse mahu hüppelise tõusu, mida hallatakse riskifondide ja muude ühiste väärtpaberite hoiustamise toodete raames väljaspool UCITS-direktiivi ulatust; võtab teadmiseks Ameerika Ühendriikide väärtpaberite ja börside komisjoni algatused riskifondide juhtide ja/või nõustajate registreerimiseks ning ärgitab komisjoni kaaluma, kas ELil on vaja rakendada abinõusid;
34. märgib ära raamatupidamis- ja auditeerimisstandardite reformimise ja sujuvamaks muutmise äärmise tähtsuse; rõhutab eetilise ja vastutustundliku käitumise vajadust mitte üksnes audiitorite, vaid ka investeerimispankade, advokaadibüroode ja teiste puhul, kes nõustavad äriühinguid finantsjuhtimise ja raamatupidamistavade alal; ootab korporatsioonide valitsemistava tegevuskava (KOM(2003)0284) edasiarendamist; pooldab korporatsioonide valitsemistava riiklike seadustike lähenemist põhimõttel "täida või selgita"; tervitab Euroopa korporatsioonide valitsemistava foorumi loomist;

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/41/EÜ tööandja pensioniinstitutsioonide tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 235, 23.9.2003, lk 10).

35. palub komisjonil teha erinevates liikmesriikides jaefinantsteenuste eriti pangandusteenuste laiaulatusliku uuringu, milles tehakse kindlaks peamised edasise integreerumise tõkked, sealhulgas kultuurilised või sotsiaalsed erinevused; nendib, et vähene piiriülene aktiivsus ei tähenda konkurentsi puudumist riikide jaeturgudel; tunnustab ka asutamisevabaduse tähtsust turuosalistele mitmetel erinevatel riiklikel jaeteenuste turgudel kõrge aktiivsuse võimaldamisel, isegi kui piiriülene kaubandus on piiratud;
36. leiab, et liikmesriikidel on pikaajalised ja mitmekülgsed tarbijakaitsetraditsioonid; märgib, et finantsteenuste sektor püüdleb minimaalse ühtlustamise poole, samal ajal kui teatud osalised, eriti pangandussektor, pooldavad suunatud ühtlustamist, saavutamaks ühtset mänguruumi; ärgitab seega komisjoni korraldama arutelu Euroopa Liidu finantsteenuste turu alusstruktuuri üle, pidades silmas tarbijate ja osaliste huve ning Euroopa üleilmset konkurentsivõimet;
37. märgib, et Interneti ja e-panganduse areng võib suurendada nõudlust piiriüleste finantsteenuste järele; palub komisjonil hinnata finantsteenuste kaugturstuse direktiivi¹ rakendamist ja tulemuslikkust;
38. märgib, et kuigi nõudlus piiriüleste finantsteenuste järele on üldiselt vähene, on siiski teatud rahvusvaheliselt liikuvamate tarbijarühmade puhul, näiteks piiriülesed pendeldajad või kodumaalt lahkunud isikud, nõudlus neile harjumuspärase finantsteenuste toodete järele suur; on arvamusel, et niisuguste isikurühmade ja eesmärkide jaoks võivad teatud võimalusi pakkuda üleeuroopalised eriskeemid, mis põhinevad ühtsel 26. Euroopa režiimil (sarnane nt Euroopa äriühingu statuudiga); palub komisjonil hinnata selliste režiimide teostatavust;
39. on teadlik asjaolust, et finantsteenuste valdkonnas ühtsest turust tulenev võimalik kasu teiste tarbijarühmade jaoks sõltub välis- ja kodumaiste pakkujate tegevusest tarbijate koduturul; märgib, et tugevam konkurents ei tohiks viia klientide finantstõrjutusele; järeldeb, et põhilised finantsteenused peaksid jääma kättesaadavaks ja taskukohaseks igale Euroopa kodanikule; palub komisjoni hinnata olukorda liikmesriikides;
- °
° °
40. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiv 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturstust (EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16).